

Quant els suecs que decididament han escollit l'energia nuclear com una energia necessària pel desenvolupament de l'economia del país, han estat la minoria, el 18,7%.

Quant als altres suecs que no volen l'energia nuclear i llurs conseqüències, foren el doble de l'electorat, el 38%, comparat amb els partidaris de la nuclear, 18,7%. Això, com a primera reflexió, es un símptoma clarificador.

I anem a la resta de l'electorat que va votar, sense tenir en compte el percentatge d'abstenció. Aquest electorat majoritari respecte a les altres postures es decidí, en principi, per continuar amb l'energia nuclear, però..., i aquí arriba la "mare dels ous", tot abandonant de forma constant l'utilització de l'energia nuclear i orientant el desenvolupament econòmic cap a d'altres energies dolces i renovables. Aquesta decisió de suprimir totes les centrals nuclears de la geografia sueca i a tancar les mines d'urani ve a dir i reafirmar la proposta nº 3. Sumant aquestes dues propostes últimes, l'elecció sueca ha estat definitiva i convincent: Nuclear? No, gràcies.

L'Estat espanyol i el referèndum nuclear.

Com s'ha dit abans, aquesta reflexió i posterior decisió col·lectiva, entre tots, s'ha registrat en un país on l'analfabetisme no existeix i, per tant, el nivell cultural de la població és elevadíssim, cosa que realitza i desvetlla la capacitat d'assumir col·lectivament un dilema com aquest. Aquesta forma d'actuar solen coordinar-la els governants, els quals han de ser un reflexe de l'esperit del poble. Sense uns administradors eficients, aquests tipus de consultes no serien possibles.

Parlant de l'Estat espanyol, la cosa resulta molt més complicada i difícil que no pas a Suècia. Les raons?. No fa pas falta enunciar-les, son massa evidents. Però, em el tema nuclear ja hi ha símptomes que serà tractat d'una forma molt parcial, al menys així ho ha donat a entendre el tractament donat per la premsa pro-govern al referèndum suec.

Aquests tipus de premsa han divulgat el resultat del referèndum com si aquest hagués estat una victòria a favor dels partidaris de la nuclear, tot confonent tendenciosament el contingut de la proposta nº 2 en la proposta nº 1. Per ells, el resultat final ha estat, en definitiva, un afiançament de la indústria nuclear, bo i esmentant que hi ha un percentatge molt elevat d'ecologistes i anti-nuclears que s'hi oposen.

Confondre l'apartat nº 1 amb el nº 2 és com no distingir entre el desert i la selva. L'un dona suport a una societat contaminada i l'altre tendeix a configurar una societat distinta i més saludable. I el que ja no cal ni remarcar és la proposta nº 3, propagada per aquest grup-comité sotassignant a través de conferències, escrits i fullets al poble.

Val la pena posar el punt sobre les "is", ja que en cas contrari, el poder de difusió de certa premsa pot ajudar a confondre les inquietuts de pobles que ja han "caminat" més que nosaltres.

(I) AVUI 28-3-80

Comité Antiurani de Sant Hilari

11